

[Justitsministeren.]

skridt og stagnation. Som regel vandt fremskridtet, ellers havde det velfærdsland, som er vort, ikke set ud, som det gør. Jeg nærer forventning om, at fremskridtet også vil vinde den 2. oktober, men jeg understreger: det er på ny en kamp imellem fremskridt og stagnation.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Der har nu på tredje døgn været fremsat synspunkter om denne sag i denne sal, og en række af talerne har stillet direkte spørgsmål til mig. Jeg har overvejet, hvordan det overhovedet skulle være teknisk muligt at behandle alle disse problemer på en rimelig og forsvarlig måde. Jeg må sige, jeg har på forhånd opgivet at gennemgå hele talerrækken og tage stilling til hvert enkelt problem, der er rejst af hver enkelt taler; men jeg har forsøgt at samle spørgsmålene i hovedpunkter, da flere af talerne jo har været inde på de samme problemer. Jeg håber dermed at have dækket hovedparten og hovedindholdet af de spørgsmål, der er rejst, men jeg gør mig ikke nogen illusioner om, at der ikke vil være medlemmer, som stadig vil føle, at der er ubesvarede spørgsmål, og det er jo også i praksis første omgang, selv om det er tredje døgn; og der er derfor mulighed for medlemmerne, naturligvis, til at få uddybet svarene yderligere, hvis det ønskes. Jeg skal tilrettelægge mit indlæg således, at jeg gennemgår disse hovedpunkter punkt for punkt og derefter forsøger en lidt mere samlet vurdering.

Hvad først angår spørgsmålet om en toldmur i Øresund, så må det erindres, at det var en påstand, der blev fremsat allerede i starten af markedsdebatten, hvor modstanderne brugte det hovedsynspunkt, at vi ville få en toldmur i Øresund, fordi vi ikke kunne bevare EFTA-handelsfriheden. Den form for toldmur i Øresund er helt og afgjort væk, idet det er blevet klarlagt efter forhandlingerne, at vi kan opretholde EFTA-toldfriheden, også efter at Norge og Danmark og England bliver medlem af fællesmarkedet. Men man har nu rejst det spørgsmål, om de oprindelsesregler, der er aftalt, kommer til at betyde en begrænsning af den hidtidige frihandel mellem EFTA-landene og altså også mellem Danmark og Sverige.

Lad mig først fastslå, at oprindelsesreg-

lerne findes i Sveriges og de andre EFTA-landes frihandelsaftaler med EF. Reglerne gælder altså for disse landes samhandel med EF. De oprindelsesregler, som i en kort overgangsperiode skal gælde mellem Danmark, England og Norge, hvis alle de tre lande indtræder i EF, er endnu ikke fastlagt. Vi vil naturligvis sørge for, at de problemer, der måtte opstå i forbindelse med de oprindelsesregler, Sverige har aftalt med EF, ikke gentager sig i de regler, som skal gælde mellem Danmark, Storbritannien og Norge. For tiden undersøges de problemer, som muligvis, hvilket blev nævnt i et konkret tilfælde for B & O, rejser sig i forbindelse med oprindelsesreglerne i Sveriges frihandelsaftale med EF. I givet fald vil vi tage sådanne problemer op til drøftelse med EF og Sverige, idet oprindelsesreglerne indeholder en bestemmelse om, at de kan ændres, hvis der opstår konkrete vanskeligheder. Det er endnu ikke for os klart, om påstanden om, at disse vanskeligheder opstår, er helt underbygget, men hvis det er tilfældet, så vil vi altså tage sagen op, og jeg er overbevist om, at vi kan finde en tilfredsstillende løsning.

Man har dernæst været inde på spørgsmålet om konservesindustriens råvarepriser. Det har været debatteret næsten alle tre dage. Jeg vil gøre opmærksom på, at påstanden om, at konservesindustrien kommer ud for vanskeligheder, hovedsagelig bygger på et manglende kendskab til EFs landbrugssystem. Det indebærer nemlig, at der gælder fælles priser for landbrugsvarer, og at disse priser opnås, hvad enten varen sælges inden for fællesmarkedet eller eksporteres til lande uden for fællesmarkedet. Hvis man ved eksport uden for fællesmarkedet ikke kan opnå den pris, der gælder i fællesmarkedet, så gives der et tilskud, der bringer den opnåede pris op på EFs prisniveau. Ved import lægges der til gengæld afgifter på færdigvarerne for at bringe dem op på niveau med priserne i fællesmarkedet. Ordningen betyder altså, at konservesfabrikanterne opnår fuld dækning og formentlig lidt til for de højere råvarepriser gennem de højere færdigvarepriser, og at de samtidig er beskyttet mod konkurrence til lavere priser fra virksomheder uden for fællesmarkedet. Hvis vi derimod ikke går ind i fællesmarkedet, men laver en frihandelsaftale, så må det forudses, selv om vi har den bedste vilje